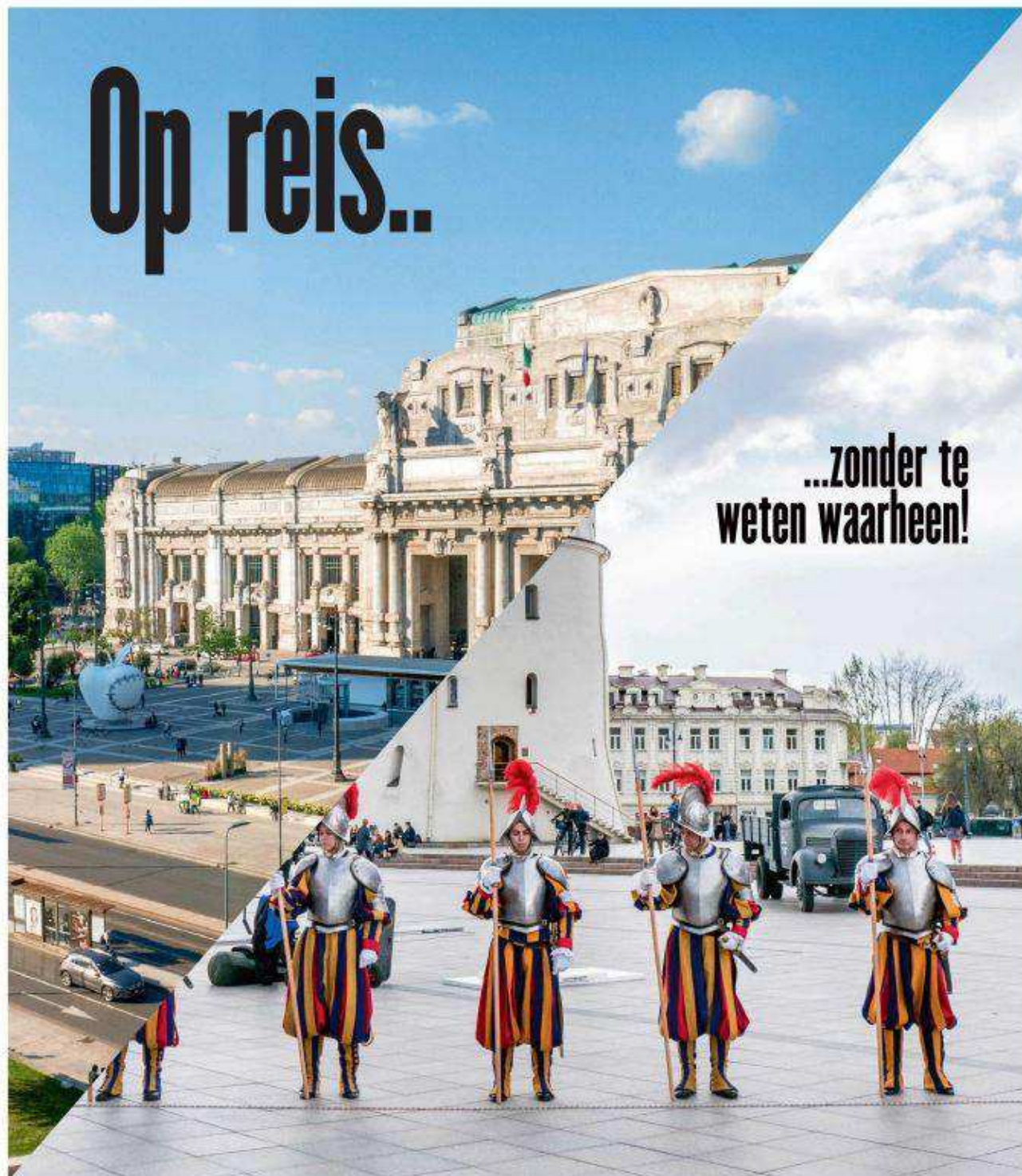

Boek je een vakantie via srprs.me, dan hoor je pas op de luchthaven wat je bestemming is. Je vlucht en hotel zijn geboekt, de rest is één groot vraagteken. Op goed geluk op reis dus. Sommigen moeten er niet aan denken, voor anderen is het de ultieme vrijheid. tekst en foto's Bas van Oort

Op reis..

...zonder te
weten waarheen!

Het is twee weken voor ik op reis vertrek. Normaal gesproken zou ik rond deze tijd ergens een reisgidsje op de kop tikken. Rustig voorbereiden, wat leuke hotspots uitzoeken, een paar tips vragen aan vrienden of op internet wat lijstjes bekijken. Maar deze keer niet. Ik heb namelijk geen idee waar ik naartoe zal gaan. Het enige dat ik weet is dat ik over twee weken op de luchthaven moet zijn, al heb ik nog geen idee hoe laat. Pas daar hoor ik wat mijn bestemming gaat worden.

Het maakt me eerst wat onrustig. Is het wel zo'n goed idee om op reis te gaan zonder ook maar enige voorbereiding? Is het geen zonde om het risico te lopen dat ik het straks helemaal niet leuk vind? Aan de andere kant: ik bezorg mezelf in ieder geval een mooi avontuur, zo in het geheel niet wetend waar ik over twee weken zal zijn. Ik geef me over aan het element van verrassing en besluit er niet al te veel meer over na te denken.

srprs.me

Dat is precies wat er van je wordt verlangd als je een reis boekt bij de website srprs.me. Het idee achter dit gloednieuw reisconcept is simpel. Je legt je lot in handen van de site en zij boeken jouw vakantie. Er zijn verschillende categorieën: citytrips, een zonvakantie, een multi-citytrip, budget, avontuur, een road trip, of *solo together*. Bij die laatste boek je in je eentje, maar word je met andere soloreizigers op vakantie gestuurd. Zo heb je én een mooie reis, én leer je meteen nieuwe mensen kennen.

Ik kies voor de multi-citytrip. Twee steden in Europa in vijf dagen. Je hebt zelf nog wel een klein beetje invloed. Zo kun je bijvoor-

beeld aangeven waar je absoluut níét heen wil. Dat doe ik echter niet. Als ik dan toch verrast ga worden, dan wil ik daar ook geen enkele invloed op hebben.

De eerste paar dagen na het boeken van de reis is het nog redelijk rustig in mijn hoofd, maar dat verandert snel. Er vindt een hele andere manier van voorpret plaats. Mijn bestemming kan overal zijn en dat zorgt voor een kinderlijk enthousiasme. Helemaal als ik een week voor vertrek het weerbericht doorkrijg voor beide bestemmingen. Dat doet de organisatie om te voorkomen dat je in je korte broek in pakweg Reykjavik belandt, maar ik vat het op als een aansporing tot een heuse speurtocht. Ik pak de kaart van Europa erbij en begin koortsachtig de weersvooruitzichten te scannen en te vergelijken. Als ik zie dat het op dinsdag 18 graden wordt en op woensdag 12, richt ik al vrij snel mijn pijlen op Groot-Brittannië, waar wisselvallig weer geen uitzondering is. Maar Scandinavië of een van de Baltische landen kan ook, denk ik daarna.

Een paar dagen voor vertrek valt er een envelop op mijn deurmat en lees ik dat ik om kwart over acht 's ochtends op de luchthaven word verwacht. Ik pak nu ook de vertrektijden van alle vluchten erbij en puzzel me gek. Londen, Hamburg of Bologna, dat is het drietal dat na grondig speurwerk overblijft als eerste bestemming. Op bestemming twee is het stabiel, zonnig zomerweer. Een mediterrane stad aan zee, concludeer ik tevreden. Dat kan haast niet anders.

De onthulling

In de envelop zit ook een kraskaart. Die moet ik op het vliegveld open krassen en dan krijg ik een code. Na het invullen van die code op de website weet ik mijn eerste bestem-

ming. Ik ga er in de vertrekhal eens rustig voor zitten. Londen, Hamburg of Bologna? Een tikkeltje nerveus voer ik de opengekraste code in, en lees dan: Vilnius, Litouwen.

Vilnius! De eerste verrassing is meteen al geslaagd. Totaal onverwacht en daarvoor nog enthousiaster geraakt, doorloop ik de veiligheidscheck. Anderhalf uur later hang ik in de lucht en nog geen drie uur daarna sta ik met mijn rugzak in de hoofdstad van Litouwen. Voor één euro pak ik de bus naar het centrum. Daar vraag ik de weg naar het hotel en check ik in. Dit alles met een grote glimlach.

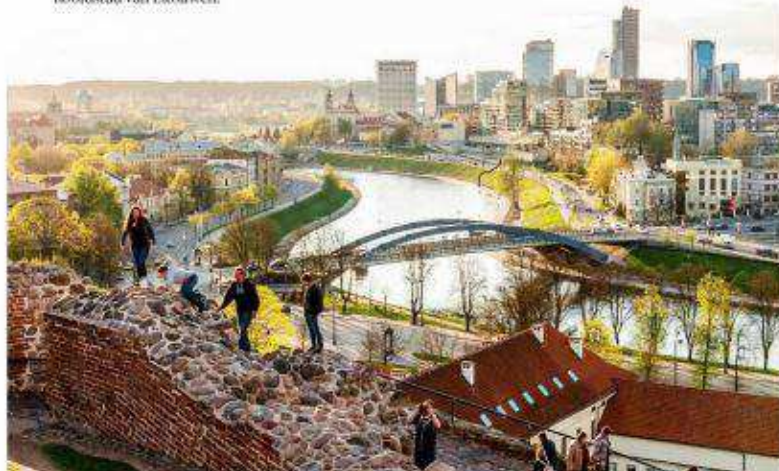
Hoewel ik nog nooit in Vilnius ben geweest en niks van de stad weet, ben ik niet helemaal onvoorbereid. In mijn rugzak pronkt een exem-

plaar van het boek *Trek je plan op vakantie*, van Dries Henau en Yuri Vandenbogaerde. De jongens, bekend van Wasbar in Gent, Antwerpen en Kortrijk, doen niets liever dan onvoorbereid op reis gaan en maakten er een heel invulboek over. Vol handige tips, inspirerende reisquotes en nutteloze feitjes. Vooral die laatste zijn erg de moeite waard. Zo weet ik nu bijvoorbeeld dat de twee piloten tijdens een vlucht elk een andere maaltijd krijgen. Als een van de twee voedselvergiftiging zou krijgen, kan de ander het toestel veilig aan de grond zetten.

En wist u dat er tijdens de opnames van *Baywatch* maar liefst 190 liter zonnecrème per seizoen werd gebruikt? Nu wel. Maar het voornaamste doel van de gids: met behulp van locals een bestemming ontdekken en zo volledig je eigen reis samenstellen. Ik pas de tactiek van het vragen aan een local direct toe bij de receptionist van het hotel, een vrolijke jongen van begin twintig. "Ga naar de bar Piano Man vanavond", is zijn tip. "Daar komt vaak een internationaal publiek en daar vind

Mijn bestemming kan overal zijn en dat zorgt voor een kinderlijk enthousiasme

Vanaf de Gediminasheuvel krijg je een magistraal uitzicht over de hoofdstad van Litouwen.

Op reis naar bestemming: onbekend

Je ook veel jonge Litouwers die het leuk vinden om buitenlandse bezoekers te ontmoeten."

Gediminasheuvel

Voor ik dat doe, besluit ik eerst een rondje te maken door de stad. Dat kan in Vilnius makkelijk lopen. De hoofdstad van Litouwen heeft de vriendelijke uitstraling van een rustige provinciestad: compact en knus. Ondanks dat ook hier de lente wat laat is, en de zon zich maar af en toe laat zien, zitten de terrassen goed vol. Wat meteen opvalt: ze houden hier in Vilnius wel van koffie. In de tien minuten dat ik van mijn hotel naar de Gediminasheuvel loop, zie ik minstens vijftien koffietentjes.

Dat de heuvel die ik daarna beklim de Gediminasheuvel heet, en de toren die trots boven de stad uitsteekt de Gediminasstoren wordt genoemd, daar kom ik later pas achter. Het blijkt een nationaal symbool van het land te zijn, met een geschiedenis die terugvoert naar de 15de eeuw, toen Litouwen nog deel uitmaakte van het koninkrijk van Polen. Maar ook zonder die geschiedenis lijkt het heel logisch om de heuvel te beklimmen. Vanaf hier kijk je uit over de hele stad.

Terwijl ik steeds hoger klim, komt de avondzon achter een dik pak wolken tevoorschijn. Ik kijk uit over de stad, spot de ene kerktoern na de andere en zie iets verderop een wat modernere skyline met kantoorgebouwen oprijzen. Zo snel als ik vanochtend in Litouwen belandde, zo snel trekt nu de hemel volledig open. En onder de prachtige avondgloed dringt het tot me door dat ik vanochtend nog met een hoofd vol vragen mijn huisdeur achter me dichttrok. Er zijn genoeg boeddhisten-in-spe, neo-beatniks en caravaneigenaars die het credo hanteren: "Het gaat

niet om de bestemming, het gaat om de reis", en dat klinkt een beetje zweverig en cliché, maar dit raakt toch wel heel erg de essentie van reizen, bedenk ik. Avontuur en nieuwe indrukken. Nieuwe plekken ontdekken en nieuwe ervaringen opdoen. Ik had nu ook in Londen, Hamburg of Bologna kunnen staan, maar daar ben ik niet. Ik ben in Vilnius, en dat voelt volstrekt logisch.

Ieva & Uzupis

De bar Piano Man blijkt een schot in de roos. In het begin voelt het nog een beetje onwennig, zo in je eentje een café binnen stappen. Maar in de donkere kroeg met voornamelijk gitaarmuziek uit de jaren 80 en 90 hangt een vrolijke en open sfeer.

Al vrij snel raak ik aan de praat met Ieva, die met haar blonde krullen en twinkelende ogen benieuwd is waarom ik in mijn eentje aan de bar zit en waar ik vandaan kom. "Ik kom graag in deze bar", vertelt ze, "Vilnius kan een beetje saai en truttig zijn als je er al een paar jaar woont, maar hier kom je altijd interessante mensen tegen, van over de hele wereld."

Ieva is 25 en werkt voor een grote Litouwse filmmaatschappij, en als ze hoort dat ik voor twee dagen zonder plan in de stad ben, steekt ze meteen van wal. "De beste milkshakes van de stad vind je bij Pink Milkshake, op de Vilniausstraat. En als je van vegetarisch eten houdt, dan is Zatar in de Vokieciustraat echt een aanrader."

"En je móet echt naar het Uzupis-district, aan de andere kant van de rivier. Dat is een beetje het Montmartre van Vilnius. Daar wonen veel kunstenaars en creatievelingen. Het district heeft zich zelfs uitgeroepen tot onafhankelijke republiek, met een eigen president en een vlag en een grondwet. Allemaal met een flinke knipoog

**Dat Litouwers
gastvrij zijn, heeft
Ieva wel bewezen.
De volgende
ochtend spreken
we opnieuw af**

natuurlijk, maar elk jaar is het op 1 april Uzupis-dag. Dan is het de hele dag feest in dit deel van Vilnius."

Ieva zou graag nog veel meer vertellen, maar ze moet er vandoor. "Maar we kunnen anders morgen wel voor koffie afspreken", stelt ze voor. "Dan laat ik je graag nog wat van de stad zien!"

De volgende verrassing

Dat Litouwers gastvrij zijn, heeft Ieva wel bewezen. De volgende ochtend halen we koffie en lopen we nog wat rond, over de markt en onder de Poort van het Morgenrood door. En dan is het voor mij al

Local Ieva neemt ons in Vilnius op sleeptouw en we belanden in een van de vele koffiebars Morning Glory.

weer tijd om richting de luchthaven te gaan, waar mijn tweede verrassing van deze reis op me wacht. In mijn binnenzak brandt de envelop met daarin mijn instapkaart voor de tweede bestemming.

De bedoeling is dat ik wederom tot het allerlaatste moment wacht met het openen, maar ik kan me deze keer niet inhouden. Op een bankje in de zon scheur ik de envelop open, en lees: Milaan. Opnieuw een stad die ik compleet niet had verwacht en eentje waar ik nog nooit was geweest. Ik pak de bus, ga op de luchthaven door de securitycheck en voor ik het weet, heb ik Vilnius alweer achter me gelaten en ben ik op weg naar de tweede stad van Italië.

Daar volgt bij aankomst een kleine tegenslag. Mijn persoonlijke srprs.me-pagina, waar alle vlucht- en hotelinformatie op staat, doet het niet meer. Gelukkig wordt het snel opgelost. Ik bel de noodlijn die op de site staat en binnen vijf minuten krijg ik een sms met het adres van mijn hotel en de vluchtgegevens voor mijn terugvlucht naar huis. Ik neem voor vijf euro de bus naar het centrum van de stad, en check in in mijn hotel pal tegenover het centraal station. Klaar om direct de stad in te gaan.

Dorp wordt drukte

Eerste stop: de Duomo. De grootste kathedraal in Italië heeft iedereen wel eens gezien op een foto, maar zelf voor die overdonderend mooie gotische façade staan, is toch wel even wat anders.

Wat wel wennen is: ik ben hier niet meer de enige. Alleen al op het Domplein lopen meer toeristen dan ik in twee dagen in heel Vilnius heb gezien. En ook in de Galleria Vittorio Emanuele II is het een drukte van jewelste. Het is nogal een omslag. Vilnius lijkt opeens niet veel

Geef je over en vertrek op reis zonder de bestemming te kennen

meer dan een provinciedorp vergeleken met wereldstad Milaan. Ik besluit terug te gaan naar mijn hotel en eerst eens rustig een plan te maken voor de komende dagen, voordat ik overdonderd word door nieuwe indrukken en ervaringen. Wat te doen in twee dagen Milaan?

Opnieuw word ik goed op weg geholpen door Dries en Yuri van *Trek je plan op vakantie*. Niet met hun invulboek ditmaal, maar nu door naar hun website te gaan. Ze blij-

ken zelf ook naar Milaan geweest te zijn en dat levert een aantal handige tips op.

De eerste: het fenomeen *aperitivo*. In veel Milanese bars staat er vanaf eind van de middag een uitgebreid buffet klaar. En het enige dat je hoeft te doen om daar schaafteloos gebruik van te kunnen maken, is een alcoholisch drankje bestellen. Ik zoek verder online en kom er al snel achter dat Navigli en Brera de leukste wijken zijn om dat eens uit te proberen. Ook een

Praktisch kader

Een verrassingsreis boekt u via de website spes.me. De multicitytrip die *DM Magazine* deed, boekt u vanaf 410 euro. Vlucht en hotel worden geregeld, voor de rest heeft u volledig vrij spel. De hotels zijn altijd centraal gelegen. Wij verbleven in Vilnius in het **Ramada Hotel & Suites** in de oude stad (ramadavilnius.lt) en in Milaan in het **Glam Hotel Milano**, tegenover het centraal station (glamhotelmilano.it). Let op: voor uw vlucht is **handbagage** meenemen inbegrepen, om ruimbagage in te checken, betaalt u extra. Een vlucht voor uw multicitytrip duurt niet langer dan **maximaal 5 uur**. Het boek *Trek je plan op vakantie* is te koop in de filialen van Wasbar in Gent, Kortrijk en Antwerpen. Info: trekjeplan.com/op-vakantie.

oproepje op Facebook levert een stroom aan tips op van vrienden die al eens in Milaan zijn geweest of er zelfs hebben gewoond.

Zo heb ik binnen een uur een heel lijstje met activiteiten voor de komende dagen. Van de wereldwijd bekende foodmarkt Eataly tot de Cascina Cuccagna, een oude boerderij in het centrum van de stad waar je buiten tussen de zelfverbouwde groenten en kruiden kunt eten en drinken. Ik noteer een bezoek aan het Parco Sempione, het enorme stadspark van Milaan dat tussen het Castello Sforzesco en de Porta Sempione ligt, het kasteel en de stadspoort die tot de toeristische hoogtepunten van de stad behoren.

Slenterend

In Milaan kom ik geen Ieva tegen, iemand die me enthousiast zijn of haar stad wil laten zien. Maar ook alleen is het heerlijk slenteren en rondkijken. Toegegeven, Milaan is niet zo makkelijk als Rome of Firenze. Er wil nog wel eens een onpersoonlijke woontoren of kantoorgebouw in de weg staan tussen al die oude, typisch Italiaanse pracht.

Op mijn laatste middag in de stad overdenk ik tijdens een simpele lunch op een terrasje in de wijk Brera nog eens de afgelopen week en deze manier van reizen. Je moet je er voor openstellen en je geeft de controle over je vakantie voor een keer volledig uit handen. Je voelt je even heel werelds. Op dinsdag naar Vilnius, op donderdag naar Milaan en op zaterdag weer thuis. En de ervaring die je hebt opgedaan mag je best uniek noemen. Want zeg nou zelf, wie heeft er ooit tijdens zijn vakantie van een week Litouwen met Italië gecombineerd?

DM Magazine reisde op uitnodiging van spes.me

Eten en drinken op een oude boerderij in het centrum van Milaan, kan perfect bij Cascina Cuccagna.

Je zult niet de enige zijn, maar je moet de grootste kathedraal in Italië, de Duomo, wel gaan bekijken.

